

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 35/2023 27.08.2023

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Jakże niezbadane są Jego wyroki
i nie do wysłедzenia Jego drogi!
Kto bowiem poznał myśl Pana
albo kto był Jego doradcą?”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Dożynki są dobrą okazją, żeby odpowiedzieć sobie na pytanie o wdzięczność do Boga i ludzi za to, bez czego nie mógłbym żyć i kochać. Boże błogostaw tym, którzy z miłości uprawiają ziemię, a spracowanym daj ulgę. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Jakże dobrze wpływa na nasze relacje, ale także na życie wiary bycie pojętnymi, prawdziwe słuchanie, wzruszenie w imię współczucia i dobra innych, tak jak Jezus wobec niewiasty kananejskiej.” „Módlmy się Wspólnie za Niger, aby wysiłki podejmowane przez wspólnotę międzynarodową mogły jak najszybciej przynieść pokojowe rozwiązanie, dla dobra wszystkich. I przywołujemy pokoju dla wszystkich narodów zranionych wojnami i przemocą, szczególnie dla Ukrainy.” (20.08) „Ponawiam apel o zaprzestanie wykorzystywania religii do wzbudzania nienawiści, przemocy, ekstremizmu oraz ślepego fanatyzmu oraz o zaprzestanie używania imienia Boga dla usprawiedliwiania zabójstw, eksterminacji, terroryzmu oraz ucisku.” (22.08) „Módlmy się wspólnie za naszych ukraińskich braci i siostry: oni tak bardzo cierpią. Wojna jest okrutna! Tak wiele dzieci zginęło, tak wielu ludzi nie żyje. Nie zapominajmy o udręczonej Ukrainie. Dzisiaj jest ważna data dla ich kraju.” (23.08) „Wiara zasługuje na szacunek i poważanie: to ona zmieniła nasze życie, oczyściła nasze umysły, nauczyła nas adorować Boga i kochać bliźniego. Wiara jest błogostawieństwem dla wszystkich.” (24.08) „„Tak jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie” (J 13,34). To jest testament, jaki zostawił nam Chrystus, podstawowe kryterium, które pozwala rozpoznać, czy naprawdę jesteśmy Jego uczniami, czy też nie: przykazanie miłości.” (25.08) „Uczmy się od Pana, który nas zbawił, ogoławając się, stając się innym: z Boga człowiekiem, z ducha ciałem, z króla sługą. Zachęca także nas do „stawania się innymi”, by iść ku innym. Tak drogą naszego zbawienia będą inni, począwszy od ubogich, najbardziej podobnych do Chrystusa.” (26.08)

Intencja papieska na wrzesień 2023 r.:

Módlmy się, aby ludzie, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych, nie byli zapomniani przez instytucje i by nigdy nie byli uważani za pozbawionych wartości.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 21. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, abyśmy kochali to, co nakazuje, i pragnęli tego, co obiecuje.
2. Dziś odbywają się nasze parafialne wręczycie dożynek. Msza św. dożynekowa poprzedzona korowodem dożynekowym spod kwaciarni przy ul. Mickiewicza odbędzie się o 11:00.
3. Dziękuję tym, którzy przygotowali i zaangażowali się w naszą parafialną pieszą pielgrzymkę na Jasną Górę.
4. W poniedziałek przypada wspomnienie św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła, we wtorek – wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzyciela, a w piątek – bł. Bronisławy, dziewicy.
5. W tym tygodniu przypada też pierwszy piątek i sobota miesiąca.
6. W piątek Jezus w Eucharystii odwiedzi chorych i starszych.
7. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł o nowych cudach na Jasnej Górze oraz słowa bp. Tadeusza o „nawróceniu ekologicznym”.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy tekst o Maryi Królowej Pokoju, najnowszą katechezę Papieża oraz kolejne słowo przygotowujące nas do beatyfikacji rodziny Ulmów.
9. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Marcin Nieckosiński z Brzeźnicy Nowej i Katarzyna Wasela z Wręczycy Małej oraz Marcin Kraszewski z Mokrej i Patrycja Krawczyk z Wręczycy Małej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.

Najświętsza Maryja Panna, Królowa Pokoju

W Stoczku Klasztornym (znanym też pod nazwą Stoczek Warmiński) w archidiecezji warmińskiej w 1640 r. zbudowano kościół pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Obecnie znajduje się tu także dom zakonny marianów, założony w 1958 r. w starym klasztorze pobernardyńskim.

W klasztorze tym przez rok (w latach 1952-1953) więziony był przez władze komunistyczne Prymas Tysiąclecia, błogosławiony Stefan kard. Wyszyński. Tutaj właśnie przygotował akt zawierzenia całej Ojczyzny Matce Bożej. W jednym z pomieszczeń klasztoru znajduje się dziś izba pamięci,

utrwalająca obecność ks. Prymasa w tym miejscu.

W roku 1987 kościół w Stoczku decyzją papieża podniesiony został do rangi bazyliki mniejszej.

W ołtarzu głównym kościoła znajduje się słynący łaskami obraz Matki Bożej Królowej Pokoju. Jest on kopią obrazu Salus Populi Romani z rzymskiej bazyliki Matki Bożej Większej. Został namalowany na płótnie przez nieznanego artystę. Oblicze Matki Bożej jest pełne godności i dobroci. Dzieciątko w swojej lewej ręce trzyma księgę, zaś prawą wznosi do błogosławieństwa. W tle obrazu widzimy chmury, z których u stóp Maryi wynurza się księżyc. Obraz najprawdopodobniej został przywieziony z Rzymu około 1640 roku. W 1670 r. przyozdobiono go dwiema koronami, a w 1687 r. udekorowano srebrną sukienką ze złotymi kwiatami. W 1700 roku dodano berło.

Św. Jan Paweł II podczas pielgrzymki do Polski dnia 19 czerwca 1983 r. na wałach Jasnej Góry dokonał rekonstrukcji obrazu. W homilii Ojciec Święty powiedział o nim: "Tym aktem wyrażam dziękczynienie Matce Pokoju za trzysta z górą lat opieki nad Świętą Warmią, która na przestrzeni dziejów i zmiennych losów historii dochowała wierności Chrystusowi i Jego Kościołowi". Wspomniał też o Stoczku jako miejscu uwięzienia ks. Kardynała Wyszyńskiego oraz o jego akcie oddania się Matce Bożej. Zakończył słowami: "Wszystkich Was zawierzam Matce Pokoju".

Koronacja ta otworzyła nowy etap w rozwoju kultu Królowej Pokoju. Wiele parafii archidiecezji warmińskiej przeżyło nawiedzenie kopii stoczkowskiego obrazu. Liczne kopie trafiły do kościołów w całej Polsce - i nie tylko. W ciągu pierwszych 20 lat po rekonstrukcji do różnych miejsc w kraju i poza jego granicami powędrowało około 80 kopii obrazu. Z roku na rok rośnie też liczba pielgrzymów nawiedzających klasztor w Stoczku.

Wspomnienie Maryi jako Królowej Pokoju jest obchodzone liturgicznie co roku 1 września - w rocznicę wybuchu II wojny światowej.

Franciszek o wartości sanktuariów maryjnych

Katecheza Papieża, 16.08.2023

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Na naszej drodze ku odnalezieniu pasji głoszenia Ewangelii, owej gorliwości apostolskiej, dostrzegania jak ta gorliwość apostolska, pasja głoszenia Ewangelii rozwijała się w dziejach Kościoła spoglądamy dziś na obie Ameryki. Tutaj ewangelizacja ma źródło wiecznie żywe: Guadalupe. Oczywiście Ewangelia dotarła tam już wcześniej, przed tymi objawieniami, ale niestety towarzyszyły jej także interesy światowe, dążenie do podboju. Zamiast drogi inkulturacji, podążano nazbyt często niecierpliwą drogą przeszczepiania i narzucania gotowych wzorców, na przykład europejskich, bez szacunku dla rdzennej ludności. Z drugiej strony Dziewica z Guadalupe pojawia się ubrana w szaty tubylców, mówi ich językiem, przyjmuje i miłuje lokalną kulturę: Maryja jest Matką, a pod Jej płaszczem każde dziecko znajduje swoje miejsce. W

Maryi Bóg stał się ciałem i poprzez Maryję nadal wciela się w życie narodów. Matka Boża głosi bowiem Boga w najbardziej odpowiednim języku, to znaczy w języku matczynym. Również do nas Matka Boża mówi w języku matczynym, tym, który dobrze rozumiemy. Ewangelię należy tak przekazywać, w języku matczynym. I chciałbym podziękować wielu matkom i wielu babciom, które przekazują ją swoim dzieciom i wnukom: wiara jest przekazywana wraz z życiem, dlatego matki i babcie są pierwszymi głosicielami. Brawa dla matek i babć! Ewangelię przekazuje się, jak pokazuje Maryja, w prostocie: Matka Boża zawsze wybiera osoby proste, na wzgórzu Tepeyac w Meksyku, podobnie jak w Lourdes i Fatimie: przemawiając do nich, mówi do każdego, w języku dostosowanym do wszystkich, językiem zrozumiałym, tak jak język Jezusa.

Zatrzymajmy się zatem nad świadectwem świętego Juana Diego, który jest posłańcem, rdzennym mieszkańcem, któremu objawiła się Maryja. Jest posłańcem Matki Bożej z Guadalupe. Był osobą skromną, Indianinem z ludu: spoczęło na nim spojrzenie Boga, który lubi czynić cuda za pośrednictwem maluczkich. Juan Diego doszedł do wiary już jako człowiek dorosły i żonaty. W grudniu 1531 roku miał około 55 lat. Będąc w drodze ujrzał na wzgórzu Matkę Bożą, która czule nazwała go „Juanito, najukochańszy syneczku mój maleńki” (*Nican Mopohua*, 23). Juanito to zdrobnienie od Juan. Następnie wysłała go do biskupa, żeby poprosił go o zbudowanie świątyni właśnie w miejscu, w którym się objawiła. Juan Diego, prosty i chętny, idzie ze szczodrością swego czystego serca, ale musi długo czekać. W końcu rozmawia z biskupem, który mu nie wierzy. Wiele razy my biskupi nie dowierzamy... Ponownie spotyka Matkę Bożą, która pociesza go i prosi, żeby spróbował jeszcze raz. Indianin wraca do biskupa i z wielkim trudem spotyka się z nim, ale biskup, wysłuchawszy go, odprawia go i wysła ludzi, żeby go śledzili. Oto trud i wypróbowanie głoszenia pomimo gorliwości nadchodzą nieoczekiwanie, czasem z samego Kościoła. Aby głosić nie wystarczy bowiem dawanie świadectwa o dobru, trzeba umieć znosić zło. O tym nie zapominajmy, bo jest to bardzo ważne: Aby głosić nie wystarczy bowiem dawanie świadectwa o dobru, trzeba zawsze umieć znosić zło. Chrześcijanin czyni dobro, ale znosi zło. Jedno i drugie idzie w parze. Takie jest życie. Także dzisiaj, w wielu miejscach, inkulturacja Ewangelii i ewangelizacja kultur wymaga wytrwałości i cierpliwości, wymaga nie lękania się konfliktów, nie zniechęcania się. Myślę o pewnym kraju, gdzie chrześcijanie są prześladowani, ponieważ są chrześcijanami i nie mogą w spokoju wyznawać swojej religii. Przygnębiony Juan Diego, bo biskup go odsyłał, prosi Matkę Bożą, aby zwolniła go i powierzyła zadanie komuś bardziej szanowanemu i zdolniejszemu od niego, ale zostaje zachęcony do wytrwania. Zawsze istnieje zagrożenie pewnej ustępliwości w głoszeniu: coś nie wychodzi i człowiek się wycofuje, zniechęca się i być może znajduje schronienie we własnych pewnikach, w małych grupach i w niektórych pobożnościach czysto wewnętrznych. Natomiast Matka Boża, pocieszając, pobudza nas do pójścia naprzód, a tym samym sprawia, że wzrastamy. Postępuje jak dobra matka, która śledząc kroki swojego syna, wprowadza go w wyzwanie świata.

Zachęcony w ten sposób Juan Diego wraca do biskupa, który prosi go o znak.

Matka Boża obiecuje mu znak i pociesza następującymi słowami: „Niech przestanie burzyć się twe oblicze, twoje serce. [...] Czyż nie jestem tą, która ma zaszczyt być twoją uwielbianą Matką?” (tamże, 118-119). To piękne. Wiele razy, kiedy jesteśmy zrozpaczeni, w opuszczeniu, smutku, trudnościach Matka Boża mówi to także do nas, w sercu: „Czyż nie jestem tą, która ma zaszczyt być twoją uwielbianą Matką?”. Jest zawsze blisko nas, żeby nas pocieszyć i dać nam siłę, abyśmy szli naprzód. Następnie prosi go, aby udał się na szczyt wzgórze i zebrał kwiaty. Jest zima, ale mimo to Juan Diego znajduje kilka pięknych kwiatów, wkłada je do płaszcza i ofiarowuje Matce Bożej, która prosi go, żeby zabrał je do biskupa jako dowód. Juan Diego idzie, cierpliwie czeka na swoją kolej i w końcu, w obecności biskupa, otwiera swą opończę (tilmę) - tego pierwotni mieszkańcy używali do okrycia się - pokazując kwiaty i oto: na tkaninie płaszcza pojawia się wizerunek Matki Bożej, ten niezwykle i żywy, który znamy, w której oczach nadal odcisnęli są ówcześni protagoniści. Oto niespodzianka Boga: kiedy jest wola i kiedy jest posłuszeństwo, może On dokonać czegoś nieoczekiwanego, w czasach i w sposób, których nie jesteśmy w stanie przewidzieć. I tak zostaje zbudowane sanktuarium, o które prosiła Dziewica, a które dzisiaj można nawiedzać.

Juan Diego zostawia wszystko i za zgodą biskupa poświęca swoje życie sanktuarium. Przyjmuje pielgrzymów i ich ewangelizuje. Tak dzieje się w sanktuariach maryjnych, miejscach pielgrzymek i głoszenia Ewangelii, gdzie każdy czuje się jak w domu, w domu Matki, domu matczynym i doświadcza tęsknoty za domem, czyli tęsknoty za miejscem, gdzie przebywa Matka, za Niebem. Tam wiara jest przyjmowana w sposób prosty, wiara jest przyjmowana w sposób autentyczny, w sposób ludowy, a Matka Boża, jak powiedziała Juanowi Diego, wysłuchuje naszych płaczów i leczy nasze smutki (por. tamże, 32). Uczmy się tego. Kiedy w życiu pojawiają się trudności, idźmy do Matki, a kiedy życie jest szczęśliwe, idźmy do Matki, aby się tym podzielić. Potrzebujemy pielgrzymowania do tych oaz pocieszenia i miłosierdzia, gdzie wiara jest wyrażana w języku matczynym; gdzie składamy trudy życia w ramionach Matki Bożej i wracamy do życia z pokojem w sercu, być może z pokojem dzieci.

Ciekawostki o rodzinie Ulmów

Rodzina Ulmów ma długą historię, która sięga XVIII wieku. Założycielem rodu był Jan Ulm, który był kupcem i posiadaczem licznych nieruchomości na terenie dzisiejszej Warszawy. Jego synowie kontynuowali rodzinny biznes i z powodzeniem rozwijali swoje interesy, co zapewniło im znaczną pozycję w społeczeństwie.

Jednym z najbardziej znanych członków rodziny Ulmów był Feliks Ulm. Był on znanym polskim przedsiębiorcą i działaczem społecznym. Założył on m.in. Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności oraz Polskie Towarzystwo Krajoznawcze. Jego działalność przyczyniła się do rozwoju wielu dziedzin życia społecznego w Polsce.

Charakterystyczne cechy rodziny Ulmów

Rodzina Ulmów jest znana z wielu charakterystycznych cech. Jedną z nich jest jej ogromna skromność i dbałość o tradycję. Członkowie tej rodziny zawsze stawiają rodzinę na pierwszym miejscu i starają się przekazywać swoje wartości kolejnym pokoleniom.

Kolejną charakterystyczną cechą rodziny Ulmów jest jej zaangażowanie w działalność społeczną. Członkowie tej rodziny są aktywni w wielu organizacjach charytatywnych i społecznych, wspierają potrzebujących i angażują się w rozwój lokalnych społeczności.

Wpływ rodziny Ulmów na kulturę i sztukę

Rodzina Ulmów odegrała znaczącą rolę w rozwoju kultury i sztuki w Polsce. Feliks Ulm był m.in. mecenasem sztuki i kultury oraz organizatorem licznych wystaw i koncertów. Członkowie rodziny Ulmów byli także znani z miłości do literatury, muzyki i sztuki.

Wiele dzieł sztuki i architektury powstało dzięki wsparciu finansowemu ze strony rodziny Ulmów. Przykładem może być m.in. neogotycki kościół św. Karola Boromeusza w Warszawie, którego budowę sfinansował Jan Ulm.

Historia rodziny Ulmów

Rodzina Ulmów wywodzi się z małego miasteczka w Polsce, gdzie od wielu pokoleń zajmuje się rzemiosłem artystycznym. Pierwszy wzmianki o nich pochodzą z XVIII wieku, gdy to jeden z przodków rodziny zaczął zajmować się kowalstwem artystycznym.

W kolejnych wiekach rodzina zaczęła rozwijać swoje umiejętności, tworząc coraz bardziej skomplikowane i piękne przedmioty. W XIX wieku Ulmowie specjalizowali się już głównie w produkcji metaloplastyki, zdobywając renomę w całej Europie.

W XX wieku rodzina kontynuowała swoją działalność, tworząc dzieła sztuki, które zdobią kościoły, zamki i pałace na całym świecie. Wiele z nich przetrwało do dzisiaj i jest uważanych za największe skarby sztuki i rzemiosła artystycznego.

[za ciekawostki.com.pl]

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 27.08 – 21. Niedziela w Ciągu Roku

7.15 **Różaniec św.**

8:00 † Jana Ptaka (18 r.)

11:00 **Parafialne Dożynki Wręczyckie**

Msza św. za rolników i ogrodników wręczyckich i ich rodziny

18:00 † Feliksa Bogusa (7 r.)

Poniedziałek 28.08 – Wspomnienie św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła

- 18:00** 1.) † Zofię Kałę od rodziny Załogowskich
2.) † Bronisława Jelonka od sąsiadów Cichoniów
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 29.08 – Wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzciciela

- 18:00** 1.) † Janinę i Jana Skwarów od syna Mariusza
2.) O Boże błogosławieństwo i rozwój miłości dla Katarzyny z okazji urodzin

Środa 30.08

7:00 † Czesława Kijasa od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Małgorzaty, Doroty i Beaty
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) † Józefa Janika (4 r.)
- 7.) † Elżbietę Paruzel od rodziny Wierusów i Pabisiów
- 8.) † Janinę Gębuś od kuzyna Stefana Grucy z rodziną
- 9.) † Janinę Hudą od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”
- 10.) † Karola (1 r.) i Romana Radziochów, Tadeusza i Izabelę Nowaków
- 11.) † Lilę Dawidowicz od Koła Gospodyń Wiejskich z Wręczyca Wielkiej
- 12.) † Monikę Sztanderę od bratowej Janiny z rodziną
- 13.) † Cezarego (1 r), Stefana i Mariusza Mleczków oraz Kazimierza Pasiekę
- 14.) † Zygmunta (10 r.) i Franciszka Bułacińskich
- 15.) † Fryderyka Oparacza od rodziny Szleperów
- 16.) † Helenę Mastalerz od kuzynki Heli z rodziną
- 17.) † Wiesława Lamika od córki Ani z rodziną
- 18.) † Andrzeja Derbisza od żony

Czwartek 31.08

7:00 † Sabinę Zajac od wnuka Dominika z rodziną

18:00 † Dorotę Haładus od rodziny Szymusińskich

Piątek 1.09 – Wspomnienie bł. Bronisławy, dziewicy, pierwszy piątek

7:00 † Krystynę Biernacką

17:00 Spowiedź św. pierwszopiątkowa

18:00 † Jerzego (r.) i Sławomira Misiaków

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

Sobota 2.09 – Pierwsza sobota

9:00 Msza św. w intencji wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi

Akt wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi

Różaniec św. i medytacja różańcowa

18:00 † Henrykę i Eugeniusza Skędów, Wiesława Flaka, Mariana Hamelę, Stanisławę, Stefana, Marię, Zdzisława, Czesława i Marylę Ściubidłów oraz Helenę Piekarską

Niedziela 3.09 – 22. Niedziela w Ciągu Roku

7:00 **Różaniec za zmarłych**

7:30 **Wypominki**

8:00 **Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych**

11:00 W intencji rodziny Kopaczów, a szczególnie o łaski Boże dla Jacka z okazji roczku

18:00 † Małgorzatę (8 r.) i Jerzego Czapników

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; w wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881